

[Gade]

statslige eller kommunale, men dette er faktisk et forslag, som præcis er indrettet til, at grupper, foreninger, bevægelser, kan fungere helt på deres egne præmisser uden om det system, som de ofte bliver presset ned i af det såkaldte lokale selvstyre, som fru Hanne Severinsen roste, fordi kommunerne vil have det på deres bestemte måde, hvis det rammer lidt ved siden af de normer, som de måske mener er de eneste rigtige. Det er netop for at undgå disse systemer og det pres og den lyst til at lægge det i faste rammer, at vi har fremsat dette forslag.

Til fru Hanne Severinsen vil jeg så til sidst sige, at jeg faktisk tilkendegav en betydelig åbenhed over for det, hr. Tinning sagde, om administrationen af det. Det trækker jo præcis i den modsatte retning af det, fru Hanne Severinsen sagde om forslaget.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Hvis man skulle tage kulturministerens indlæg og hendes principielle udlægning af disse problemer for pålydende, ville det, så vidt jeg kan høre, blive komplet uforståeligt, hvorfor man giver den såkaldte opmuntringsstøtte fra statslig side. Det forekommer mig, at det, der i virkeligheden foregår, er, at kulturministeren siger, at det er fuldstændig og alene et lokalt anliggende, hvortil der så kommer en argumentation, som bl.a. indeholder noget om, at man jo altid kan nævne eksempler på kommuner, som er lidt genstridige, og det gider vi ikke høre, for det er noget småpilleri. Det er nemlig de eksempler, vi bruger til at vise, at der rundt omkring er nogle, der ikke kan komme igennem; men det vil kulturministeren ikke høre tale om. Kulturministeren siger sekunderet af fru Hanne Severinsen, at kommunerne i princippet er gode nok og forsøger at have kontakt med deres vælgere og opfylder deres ønsker. Der er ingen problemer. Staten skal bare holde sig væk.

Det kunne man godt mene, ikke sandt, men hvorfor giver staten så opmuntringsstøtte? Det tror jeg staten gør, fordi kulturministerens første synspunkt ikke holder, fordi kulturministeren udmærket ved, at der kan være behov for at gå ind fra statslig side og spæde til til nogle lokale initiativer. Det, der så er tilbage, er simpelt hen den ideologiske

og den politiske diskussion, som går på, hvor meget vi så skal gå ind. Der siger kulturministeren: 3 mill. kr., nej, nej, nej, det har vi overhovedet ikke, og vi kan jo i øvrigt finde noget til alt muligt andet, ikke sandt. Men den argumentation er ikke spor principiel, den går på noget andet, nemlig på, hvor meget vi nu skal klatte på det dér område. Men mener ministeren, at dette kun er et lokalt anliggende, eller mener ministeren det ikke?

Jeg mener også, i forlængelse af fru Hanne Severinsens indlæg, at der i det ligger en afskaffelse af denne opmuntringsstøtte. Det vil vi være imod, men det vil der dog være en slags sammenhæng i.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

I princippet, hr. Tinning, ville jeg sådan set være af den opfattelse, at vi burde stryge en støtte, hvis det gjaldt om at lave en etableringsstøtte og en driftsstøtte. Det, jeg mener kan være rimeligt at give en opmuntring til, er anskaffelse af noget udstyr, f.eks. noget filmudstyr eller sådan noget, som beforder nogle kulturelle aktiviteter. Det er noget af det, vi giver støtte til. Men vi går ikke ind med en varig driftsstøtte fra kulturministeriets side. Jeg kan sige, at det årlige beløb, som vi opererer med, ligger i størrelsesordenen 300.000–400.000 kr. fordelt på 10–15 ansøgere om året. Det er ikke etableringsstøtte eller driftsstøtte, som forslaget her taler om. Det er alene nogle tilskud til nogle anskaffelser, til nogle arrangementer og til lidt igangsættelse. Andet er det faktisk ikke, så det har ikke rigtig noget med dette forslag at gøre.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Nej, disse bemærkninger har måske ikke så meget med det foreliggende beslutningsforslag at gøre, men det har med sagen at gøre. Kulturministeren kan ikke både sige, at det kører for så vidt udmærket i kommunerne, og vi vil ikke gå ind i drifts- og etableringsstøtte, og så alligevel samtidig have en særlig konto, som giver en lille smule opmuntringsstøtte hist og pist. Her mener jeg, at tingene ikke hænger sammen. Det, det i virkeligheden handler om, er, at kulturministeren også i praksis har indset, at kommunerne ikke altid gør, hvad de skal. En gang